

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Anna Owczarek (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa I. J. i J. J.

przeciwko S. G.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 października 2012 r.,

zażalenia powodów na postanowienie o kosztach zawarte

w wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 17 kwietnia 2012 r.,

**oddala zażalenie i zasądza od powodów na rzecz pozwanej
kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem kosztów postępowania
zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2012 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację od oddalającego powództwo wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 10 listopada 2011 r., i zasądził solidarnie od powodów na rzecz pozwanej kwotę 2700 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Na zawarte w tym orzeczeniu postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego zażalenie wnieśli powodowie zarzucając nietrafne zastosowanie art. 98 k.p.c. z pominięciem unormowania zawartego w art. 102 k.p.c.

W odpowiedzi powódka wniosła o odrzucenie, ewentualnie o oddalenie zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 9 ust. 6 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego i niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 233, poz. 1381) przepisy art. 394¹ i art. 394² k.p.c. w brzmieniu nadanym tą nowelą stosuje się do zaskarżenia orzeczeń wydanych po dniu wejścia w życie ustawy. W tym zakresie ustawa weszła w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia (art. 11), tj. z dniem 3 maja 2012 r. Skoro zaskarżone postanowienie zostało wydane w dniu 17 kwietnia 2012 r., to w sprawie miał zastosowanie poprzednio obowiązujący stan prawny. Nietrafny był zatem zarzut podniesiony w odpowiedzi na zażalenie, że wniesiony środek odwoławczy był niedopuszczalny.

Nie można też w sprawie dostrzec szczególnych okoliczności, które uzasadniałyby odejście od zasady podstawowej dla kosztów tj. odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 § 1 k.p.c.) na rzecz zasady słuszności (art. 102 k.p.c.). Z dokonanych przez Sądy ustaleń wynika bowiem, że także powódka wielokrotnie niewłaściwie zachowywała się wobec pozwanej córki.

W tym stanie rzeczy zażalenie jako nieuzasadnione uległo oddaleniu (art. 394¹ § 3 k.p.c. w poprzednim brzmieniu w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).